Dimarts 24 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 7,11-17): En aquell temps, Jesús es dirigí a una ciutat anomenada Naïm, i anaven amb ell els seus deixebles i una nombrosa multitud. I en apropar-se a la porta de la ciutat, heus aquí que era conduït un difunt, fill únic de la seva mare, i aquesta era vídua (...). I quan la veié, el Senyor se'n compadí, i li digué: «No ploris!». I s'apropà i tocà el fèretre, i els qui el portaven s'aturaren, i digué: «Jove, a tu t'ho dic: aixeca't!». I s'incorporà el qui havia estat mort i començà a parlar (...).

La grandesa de la humanitat depèn de la seva relació amb qui pateix

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui es posa de relleu la misericòrdia de Déu envers els necessitats. La grandesa de la humanitat es troba determinada per la seva relació amb el sofriment i amb el qui pateix. Això és vàlid tant per a l'individu com també per a la societat.

Una societat que no reïx a acceptar els qui pateixen i no és capaç de contribuir mitjançant la "com-passió" a què el sofriment sigui compartit és una societat inhumana. Però la societat no pot acollir els qui pateixen si els individus mateixos no són capaços de fer-ho i, en fi, l'individu no pot acceptar el sofriment de l'altre si no aconsegueix trobar personalment un sentit en el sofriment, un camí de maduració i d'esperança.

—Jesús, ajudeu-me a acollir el qui pateix tot fent meu el seu sofriment. Aleshores aquest sofriment quedarà traspassat per la llum de l'amor i experimentarem l'alegria del consol: tot dos —units en el patiment— us trobarem a Vós, que heu patit a la Creu per nosaltres.